

Vaststelling Richtlijn taxatie en prijzen bij wolvenschade in de schapenhouderij

1 oktober 2019

kenmerk: BIJ12.2019.283.FZ

De Directeur van BIJ12,

Gelet op de beleidsregels en verordeningen die de provincies hebben vastgesteld in verband met artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming waarin wordt verwezen naar de door BIJ12 vastgestelde Taxatierichtlijnen;

Besluit:

Hierbij stel ik met ingang van 1 oktober 2019 bijgaande Richtlijn taxatie en prijzen bij wolvenschade in de schapenhouderij vast voor het taxeren van schade aangericht door wolven aan schapen in het kader van de aan BIJ12 door de provincies gemandateerde bevoegdheid tot het beslissen op aanvragen om tegemoetkomingen als bedoeld in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming.

Utrecht, 1 oktober 2019

Ir. J.D.C. van der Endt MPA

Directeur van BIJ12

Richtlijn taxatie en prijzen bij wolvenschade in de schapenhouderij

Richtlijn van BIJ12 ten behoeve van de taxatie en het verlenen van een tegemoetkoming in wolvenschade in de schapenhouderij

Inleiding

Het bepalen van de waarde van gedode schapen is afhankelijk van meerdere factoren zoals ras, geslacht, leeftijd, dracht en stadium van de dracht, gebruiksdoel (slacht, fokkerij, melkproductie), wel of niet opname in stamboek, wel of niet biologische bedrijfsvoering, gezondheidsstatus van het bedrijf (zwoegerziektevrij, CL-vrij, scrapieresistent) of van het individuele dier (scrapieresistent met genotype ARR/ARR). Daarnaast is er discussie met de sector over welke factoren die onderdeel zijn van de waardebepaling meegenomen moet worden.

BIJ12 heeft daarom aan de Wageningen University & research (WUR) en aan de Gezondheidsdienst voor Dieren (GD) advies gevraagd. Zie bijlage 2 en 3 bij deze richtlijn, aan deze advies-bijlagen kunnen geen rechten worden ontleend. Op basis daarvan heeft BIJ12 in deze richtlijn, prijzen en berekeningsmethodiek vastgesteld. Zie bijlage 1 bij deze richtlijn.

Richtlijn

BIJ12 hanteert, op basis van het Interprovinciaal Wolvenplan, beleidsmatig de volgende uitgangspunten voor de uitvoering van de taxatie, waardebepaling van schapen en het verlenen van tegemoetkomingen:

1. BIJ12 is gemandateerd om te beslissen op aanvragen voor een tegemoetkoming bij wolvenschade en draagt ook zorg voor voorlichting over schadepreventie;
2. De dierhouder is verantwoordelijk voor een goede bescherming van zijn dieren;
3. Een dierhouder met dood of verwond vee die een wolf als veroorzaker vermoedt dient binnen 24 uur na de gebeurtenis hiervan melding te doen bij BIJ12;
4. Een tegemoetkoming wordt verleend indien het dier met zekerheid of zeer waarschijnlijk door een wolf is gedood;
5. Tot 1 januari 2022 wordt voor schade door wolven een tegemoetkoming verleend, ongeacht of er preventieve maatregelen zijn gebruikt om de wolf op afstand te houden;
6. Tegemoetkoming in wolvenschade geldt voorlopig voor zowel bedrijfsmatige houders als voor hobbydierhouders;
7. Alleen de directe schade komt in aanmerking voor tegemoetkoming; dit houdt in dat vervolgschade en bijkomende schade niet voor een tegemoetkoming in aanmerking komen;
8. Indien de schade is veroorzaakt door de wolf komen, in afwijking van het onder punt 7 genoemde, (ook) de volgende (bijkomende) schade en/of kosten voor een tegemoetkoming in aanmerking:
 - a. Taxatiewaarde van het gedode dier. Indien bijzondere factoren een rol spelen zal dit met bewijslast dienen te worden aangetoond.
 - b. Dierenartskosten bij een verwond landbouwhuisdier tot maximaal de taxatiewaarde van het dier. Dit betreft de kosten voor het eerste bezoek, zoals voorrijkosten en onderzoekskosten van de dierenarts en dient te worden aangetoond door een factuur. Wanneer het dier na behandeling alsnog overlijdt, dan bedraagt de hoogte van de tegemoetkoming maximaal twee keer de taxatiewaarde: tegemoetkoming in de dierenartskosten plus de taxatiewaarde van het dier;
 - c. Voorrij- en afvoerkosten van een kadaver naar Rendac, aangetoond door bewijsmateriaal (factuur).

- d. Geleden schade door optreden van abortus mits binnen twee weken bewijsbaar aangetoond. Bijv. door het gebruik van 'dekblokken' en een langjarige administratie van de verwerpingen.
 - e. Gederfde melkproductie (minus de niet gemaakte kosten) op een melkschapenbedrijf. Mits bewijsbaar aangetoond.
9. Zonder uitputtend te kunnen zijn (de positieve lijst is bepalend voor wat wel wordt vergoed) is het voor alle duidelijkheid goed om te vermelden waar geen tegemoetkoming voor kan worden verkregen. BIJ12 ziet deze kosten als vervolgschade en dergelijke (indirecte) kosten worden in principe niet vergoed. Dit betreft o.a.:
- a. Herstel van (door schapen of wolven) beschadigde omheiningen of andere zaken (uren en materialen).
 - b. De tijd die de veehouder kwijt is om de wolvenschade af te handelen.
 - c. Dierenartskosten die worden gemaakt om alle dieren te controleren op verwondingen of te scannen bij dracht controle. Ook pathologische onderzoek wordt niet vergoed.
 - d. Kosten gemaakt voor 'aangekochte dieren' zoals aanschaf, importkosten, aanvoerkosten, quarantaine e.d. M.a.w. 'de aanschafwaarde' wordt in principe niet gehanteerd bij de waardering. BIJ12 gaat uit van de waarde die de dieren in het normaal economisch verkeer hebben (KWIN waardetabellen).
 - e. Eveneens is niet voorzien in de mogelijkheid dat een losgebroken schaap (na de aanval van een wolf) een straat op zou kunnen rennen en hier ongelukken zou kunnen veroorzaken.

10. Bepaling taxatiewaarde van het dier:

De waarde tabel schapenhouderij van Wageningen Economic Research wordt door zowel de Gezondheidsdienst voor Dieren (GD) als Wageningen University & Research (WUR) gezien als het beste uitgangspunt. Het doel hiervan is een waarderingssysteem voor schapen dat een reële waardering van de dieren geeft, juridisch robuust, transparant is en voldoende draagvlak heeft in de sector. Het basis uitgangspunt is een waardering conform marktprijzen. Deze waarde tabel is in opdracht van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) gemaakt en wordt landelijk gebruikt (bijv. ook in het kader van besmettelijke dierziekten). En is in overleg met taxateurs en de sector, door Wageningen Economic Research opgesteld. BIJ12 sluit daarbij aan. Jaarlijks vindt een update plaats, zodat met actuele cijfers snel een waarde tabel met marktconforme waarden kan worden gemaakt.

De WUR-richtlijn Waardebepaling Stamboekschapen vormt daarbij de basis om tot een meer specifiekere waardebepaling te kunnen komen. Op basis hiervan kan een berekening worden uitgevoerd voor de waardebepaling van de onderscheiden dieren. Op deze basis is BIJ12 gekomen tot een Taxatierapport waarin via een Excel berekening de waardebepaling en prijsvorming voor de taxatie tot stand komt.

Met betrekking tot de waardebepaling van de 10% of 1 % norm zal de beslissing over de evt. toekenning hiervan door BIJ12 genomen worden na advisering van verschillende adviseurs.

Dit taxatierapport is onderdeel van deze richtlijn. Zie bijlage 1.

11. Onderstaande prijzen worden gehanteerd bij de berekening van de tegemoetkoming:

Tabel Norm-waarden van schapen

Waardebepaling van schapen (€) voor taxatie bij verlies door wolven

Omschrijving	Leeftijd/geslacht gewicht	Waarde	
		ooi	ram
Lam slacht/weide	0 - 4 wkn	35	45
Lam slacht/weide	5 - 10 kg	55	65
Lam slacht/weide	10 - 15 kg	75	85
Lam slacht/weide	16 - 19 kg	95	105
Lam slacht/weide	20 - 21 kg	100	112
Lam slacht/weide	22 - 25 kg	-	120
Lam slacht/weide	> 25 kg	-	125
Lam fokkerij ¹⁾	< 1 jaar	100	125
Schaap ¹⁾	1 x gelamd of 1 - 5 jaar	150	200
Schaap ¹⁾	6 - 9 jaar	125	200
Schaap ¹⁾	> 10 jaar	100	200
1) Toeslagen/kortingen:			
	stamboek	+50	+50
	zwoegervrij	+25	+25
	dubbel ARR	+25	+25
	stamboek ras ²⁾		
	< 1 jaar	+/-25	+/-25
	1 x gelamd of > 1 jaar	+/-50	+/-50
	top 10% stamboek	+50-200	+100-400
	10 beste lammeren regio- /nationale keuring		
	< 1 jaar	+50-100	+50-100
	(reserve-)kampioen		
	> 1 jaar	+100-250	+100-250
	overig waardevol stamboek genotype	+50	+50
	dracht ³⁾	totaal waarde * 1,20	

²⁾ Stamboekdieren behorende tot de rassen (Blauwe) Texelaar, Charolais, Suffolk en Hampshire Down krijgen de toeslag. Stamboekdieren behorende tot heideschapen en de rassen met een gemiddeld volwassen gewicht van de ooien < 50 kg krijgen een korting. Niet genoemde rassen krijgen geen toeslag.

³⁾ De waarderingsfactor van de dracht neemt voor elk tiende lam boven een gemiddelde worpgrootte van 2 met éénhonderste toe. Bijvoorbeeld een gemiddelde worpgrootte van 3,1 resulteert in de waarderingsfactor van 1,31.

Bron: Wageningen Livestock Research

Bovenstaande tabel is gebaseerd op KWIV-V Wageningen Livestock Research.

Bijlagen:

1. Taxatierapport 'Prooidier door wolf'
2. Rapport WUR-richtlijn Waardebepaling Stamboekschapen – Wageningen University & Research, mei 2019.
3. Rapport Taxatie bij wolvenschade aan schapen in Nederland – Gezondheidsdienst voor Dieren, mei 2019.